

УДК 351.851(477)

Олексенко Роман

доктор філософських наук, професор,
завідувач кафедри публічного управління та права
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного

E-mail: roman.xdsl@ukr.net

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-2171-514X>

(Мелітополь, Україна)

РОЗРОБКА МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Актуальність дослідження розробки моделі управління освітою як чинник підвищення публічного управління та адміністрування не викликає сумнівів, так як завдяки сформованій моделі українській освіті можна ввійти до європейського інтеграційного освітнього простору і налагодити успішне протікання міжнародної діяльності [1]. *По-перше*, актуальність теми пов'язана з об'єктивними процесами, зумовленими бурхливим розвитком сучасного освітнього процесу, виходу України з кризи післяковідного розвитку, невизначеності, що вимагає формування нової моделі управління освітою; *по-друге*, формування моделі сучасного освітнього простору є відповіддю на виклики сьогодення, насамперед становлення інформаційної цивілізації, глобалізацію та демократизацію сучасного суспільства, упровадження нових технологій електронного врядування, розвиток культури адміністрування, підвищення вимог громадян до якості влади, в контексті чого освіта відіграє провідну роль у розв'язанні багатьох завдань господарювання в умовах кризи [2]; *по-третє*, актуальним залишається управління освітою як чинник підвищення публічного управління та адміністрування та формування концепції управління освітою; ефективна діяльність ЗВО залежить не тільки від

високого рівня конкурентоспроможності, достатнього економічного потенціалу, але й від компетенції викладачів, магістрів, студентів [3]; *по-четверте*, оскільки Україна орієнтована на європейський вектор розвитку, то вже сьогодні потрібно засвоювати прогресивні європейські норми, стандарти, моделі і технології державного управління, забезпечення державних службовців та службовців органів місцевого самоврядування сучасними та перспективними знаннями щодо модернізації державного управління у контексті європейського досвіду [4]; *по-п'яте*, в дослідженні проводиться системний аналіз накопиченого в сучасному світі освітянського досвіду, його вдосконалення, наводиться характеристика конкретних технологій освітянської діяльності у контексті європейської моделі [5].

Сьогодні державні службовці та службовці органів місцевого самоврядування мають поєднувати ці досягнення зі світовим досвідом. Більш обґрунтовано модель управління освітою потребує уточнення форми всебічної підтримки та сприяння активній діяльності численних громадських інституцій. Усе більше система управління освітою характеризується багатofакторністю, різноманітною палітрою впливів суб'єктів управління, яких об'єднує загальна мета, децентралізованістю з розгалуженими горизонтальними зв'язками. Ця система управління більш стійка до руйнівних впливів, здатна до самоорганізації та саморегуляції. Виходячи з цього виникає потреба в державному регулюванні функціонування освітньої сфери, до якого належать законодавство, державні програми розвитку, позиції держави в розподілі та перерозподілі національного доходу [6].

Підвищується роль управлінського консультування як професійної діяльності. У світовій та вітчизняній практиці існує багато досліджень, що присвячені вивченню проблем удосконалення розробки моделі управління освітою як чинника підвищення публічного управління та адміністрування займалися закордонні вчені, (П. Вервімп, Дж. Гордон, В. Куклін, М. Поташник, К. Росс та інші) та українські дослідники (В. Зайчук, Р. Зуб'як, Р. Кучма,

О. Мармаза, Н. Островерхова, С. Яблочников та інші). Розробці механізмів державного управління якістю вищої освіти присвятили наукові розвідки такі вчені, як М. Поташник, О. Родіонов, С. Свіжевська, Л. Сушенцева, С. Шевченко та інші. Різні аспекти якості вищої освіти вивчали В. Бахрушин, Г. Кільова, В. Кісс, А. Прадес.

В сучасних умовах різні сфери управління освітою як чинник підвищення публічного управління та адміністрування вивчають такі вчені, як М. Ажажа, Т. Бутченко, В. Воронкова, О. Венгер, В. Глазунов, О. Мороз, Н. Капітаненко, О. Краснокутський, М. Лепський, Н. Метеленко, В. Нікітенко, О. Фурсін, І. Шавкун, О. Шапуров, А. Череп, О. Череп та інші. Сьогодні освіта виживає в умовах глобальних викликів базових цінностей, мінімізації фінансів, дезорганізації економічного, політичного і соціального життя, кардинальних змін, пов'язаних з проблемами коронавірусу, руйнації соціуму у всіх сферах суспільного життя, що детермінуються діями хаотичного руху потоків. Ефективна діяльність освіти залежить не тільки від високого рівня конкурентоспроможності, достатнього економічного потенціалу, але й від компетенції персоналу [7].

Методологія дослідження включає нелінійну методологію, завдяки якій можна проаналізувати стан складної системи освіти і вийти з кризи, використовуючи методи Agile-методології, методології, що сприяє адаптації і гнучкості виживання освіти, яка самоорганізується на шляху ліквідації старих структур, сприяє вибору альтернатив та невикористаних можливостей для упровадження інновацій; системного, системно-структурного, структурно-функціонального, синергетичного методу та підходів, що дозволяють проникнути у складне соціальне явище освіти і освітянського процесу і подолати явища дезорганізації, перманентної конфліктності, появи явищ патології та конфліктогенності [8]. Серед сучасних тенденцій можна виокремити такі, як визначальна роль освіти в становленні економіки знань, диверсифікація джерел фінансування, компетентний підхід, уніфікації освітнього контенту, визнання дипломів, зміна організаційних

форм освітньої діяльності, глобалізація ринку освітніх послуг (зростання ролі транскордонної освіти). Світова тенденція руху до нової якості вищої освіти виявляється через наростання комплексного, системного, міждисциплінарного й інтегрального характеру вимог до підготовки випускників вищої школи для виконання ними як професійних так і соціальних ролей в суспільстві [9].

Висновки. Узагальнюючи проведений аналіз щодо трансформації державного управління в сучасній системі регулювання освітою, варто констатувати: Україна, як країна, що обрала європейський вектор розвитку, має рухатися інноваційним шляхом удосконалення моделі управління освітою у державному секторі. Удосконалюючи сферу публічного управління бажано досліджувати найкращі зарубіжні тенденції та практики, брати до уваги позитивні результати і використовувати їх, адаптуючи до національних особливостей освіти. Всі ці кроки повинні відповідати очікуванням громадян і формувати модель освіти, яка виведе Україну на рівень передових і розвинутих держав світу.

Список використаних джерел

1. Воронкова В.Г., Кивлюк О.П. Людина в освітньому просторі smart-суспільства. Міждисциплінарні дослідження складних систем: [збірник наукових праць]. Номер 10–11. Київ : Вид-во НПУ імені М.П.Драгоманова, 2017. С. 89–96.
2. Voronkova Valentina, Kyvliuk Olga. Philosophical reflection smart-society as a new model of the information society and its impact on the education of the XXI century. Future Human Image. 2017 Future Human Image, Том 7. 2017.
3. Бойко О.В., Воронкова В.Г., Фурсін О.О. Концептуальна парадигма публічного управління та адміністрування: теоретико-методологічні засади. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії* : збірник наукових праць / За ред. В. Г. Воронкової. Вип. 70. Запоріжжя, РВВ ЗДІА, 2017. С. 151–163.
4. Воронкова В.Г., Олексенко Р.І. Філософія державного управління: синергетична методологія дослідження. *Humanities studies: збірник наукових праць* / Гол. ред. В. Г. Воронкова. Запоріжжя : Запорізький національний університет, 2020. Випуск 5 (82). С. 172–184.
5. Олексенко Р.І. Воронкова В. Г. Формування моделі класифікації соціальних процесів у публічному управлінні та адмініструванні: понятійно-категорійний апарат. Теорія та практика державного

- управління : зб. наук. пр. Харків : Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2020. № Вип. 3 (70). С. 82–90.
6. Воронкова В.Г., Олексенко Р.І. Формування концепції соціального розвитку як динамічної системи у контексті публічного управління та адміністрування. *Вісник Національного університету цивільного захисту України* : зб. наук. пр. Київ, 2020. № 2 (13). С. 255–272.
 7. Олексенко Р. І., Воронкова В. Г. Інституціональне забезпечення системи публічної влади в історичному і системному контексті розвитку публічного управління та адміністрування. *Вісник Національного університету цивільного захисту України* : зб. наук. пр. Київ, 2020. № 2 (13). С. 89–104.
 8. Воронкова В.Г. Agile-менеджмент (менеджмент 3.0) як основа публічного управління та адміністрування у цифровому суспільстві. Всеукраїнська науково-практична конференція «Публічне управління в системі координат: демократія, децентралізація, місцеве самоврядування». Мелітополь, Україна, 18 жовтня 2019 року. Мелітополь 2019.
 9. Воронкова В.Г., Андрюкайтене Регіна, Нікітенко В.О. Публічне управління та адміністрування як напрям розвитку теорії складних систем у контексті викликів цифрового суспільства. *Державне управління та адміністрування в контексті цифрового суспільства: колективна монографія*. аврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного. Мелітополь, 2020.

УДК 352/354:3.07]:316.472.4

Омельченко Владислав,

аспірант

Одеський регіональний інститут державного управління

vladyslav822@gmail.com

ORCID: orcid.org/0000-0001-9123-7318

(Одеса, Україна)

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

В наш час, сучасні концепції менеджменту в умовах цифровізації потребують значної уваги та не виключено, що така зацікавленість